

JEREMIÁS 3-5.

Nyissuk ki Bibliánkat Jeremiás könyvének 3. fejezeténél. A Mózes ötödik könyvében található törvényre utalva a következőket mondja: *„Majd ezt mondta: Ha valaki elbocsátja feleségét, és az eltávozva férjétől egy másik férfié lesz, vajon visszatérhet-e megint hozzá? Nem válna-e ezzel gyalázatossá az ország?”* – a törvény értelmében, ha valaki elvált a feleségétől, ő pedig hozzáment egy másik férfihez, akkor a férfi már nem térhetett vissza hozzá. Ezt olvassuk az 5Mózes 24-ben. Isten viszont így szól: *„Te pedig, aki sok barátoddal paráználkodtál, vissza akarsz térni hozzám? - így szól az ÚR”* (1. vers). Az angol King James fordításban pedig Isten azt mondja: *„Térjtek vissza hozzám!”*. Visszafogadlak benneteket. Hát nem bámulatos Isten türelme és szeretete? Bár sok barátoddal paráználkodtál, térj vissza hozzám, térj vissza hozzám! *„Nézz föl a hegytetőkre, és lásd meg: hol nem háltak veled? Kiültél eléjük az útra, mint az arab a pusztában:”* – mint a pusztai rablók, meglapultál és vártál – *„gyalázatossá tetted az országot paráznaságoddal és gonoszságoddal. Ezért maradtak el az esőzések, tavaszi eső sem volt. Mégis olyan a homlokod, mint egy paráznáé, félredobtál minden szemérmert. Bezzeg most így kiáltasz hozzám: Atyám! Ifjúságomtól fogva te vagy a segítőm! Örökké tart-e haragod, megmarad mindvégig? Így beszélsz, de közben folytatod rossz életedet, ahogy csak bírod”* (2-5. vers). Itt ér véget az első üzenet, amit Jeremiás Istentől kapott. A 6. versben már a második üzenet veszi kezdetét, amely arról szól, hogyan távolodott el Júda egyre inkább Istentől.

„Ezt mondta nekem az ÚR Jósiás király idejében: Láttad, hogy mit művelt az elpártolt Izráel? Eljárt minden magas hegyre, minden bujazöld fa alá, és ott paráználkodott” (6. vers). Ahogy arról már korábban is szó esett, a pogány áldozati oltárokat magas hegytetőkön emelték, illetve a ligetekben is imádták hamis isteneiket. Isten erre paráználkodásként utal, és bizony a leginkább a termékenység istennőjét imádták azokon a helyeken, mégpedig különféle termékenységi rítusokkal, amelyek mindenféle nemi érintkezéssel is jártak. *„Így szóltam, miután mindezt elkövette: Térj vissza hozzám! - de nem tért vissza. Láttá ezt hűtlen húga, Júda”* (7. vers). Látták, mi történt Izráellel. Látták, hogyan süllyedt egyre mélyebb bálványimádásba, és Isten hogyan igyekezett magához hívni őket. Mégsem tértek vissza hozzá. Mindezt pontosan látta hűtlen húga, Júda. *„És bár látta, hogy a sok házasságtörés miatt elbocsátottam az elpártolt Izráelt, és kiadtam válólevelét, mégsem félt húga, a hűtlen Júda, hanem elkezdett ő is paráználkodni”* (8. vers). Más szóval Júdának tanulnia kellett volna az északi királyság hibájából. Hiszen az északiakat végül asszíriai fogságba hurcolták. Ennek láttán Júdának teljes szívvel vissza kellett volna fordulnia az Úrhoz, de nem tanult Izráel hibájából, és ugyanazt művelte, amivel Izráel is magára vonta már Isten ítéletét.

„Így történt, hogy könnyelmű paráznaságával gyalázatossá tette az országot, hiszen kövel is, fával is paráználkodott” (9. vers) – vagyis aprócska kőből és fából készült bálványokkal. „Mindezek ellenére nem tért vissza hozzám hűtlen Júda, egész szívével, hanem csak képmutató módon - így szól az ÚR” (10. vers). Csak egy felszínes ébredés valósult meg Júdában, a nép szíve nem változott meg. Olyasmi ez, mint ami jelenleg, a hetvenes években történik itt Amerikában: az egyházak egyre nagyobb taglétszámról számolnak be. Az egyik közvéleménykutatás szerint az amerikaiak 60 százaléka újjászületett kereszténynek vallja magát. De ez is csupán felszínes jelenség. Valójában ugyanis sok ember nem szánta oda magát ténylegesen Istennek és Jézus Krisztusnak. A megfelelő kifejezéseket használják, mostanában az „újjászületett” kifejezés egyre divatosabbá vált, és napjainkban szinte már mindenre ezt mondják. Mégis olyan sok esetben nem áll mögötte valós tartalom. Vizsgáljuk meg önmagunkat: vajon a mi esetünkben van értelme? Vajon mi tényleg odaszántuk magunkat Istennek? Vagy csak részben? Vajon csak részben szeretem Istent, vagy teljesen odaszántam magam Jézus Krisztusnak és a lélek dolgainak. Vagy még mindig a test dolgaira vágyom, és a szívem csak részben Istené? Isten arra hív bennünket, hogy teljesen szánjuk oda magunkat neki. Isten arra hív bennünket, hogy hagyjuk hátra bálványainkat és e világ dolgait. „Ezért tehát menjetek ki közülük, és váljatok külön tőlük, így szól az Úr, tisztátalant ne érintsetek, és én magamhoz fogadlak titeket, Atyátokká leszek, ti pedig fiaimmá és leányaimmá lesztek, így szól a mindenható Úr” (2Kor. 6:17-18). Oly sokakat kerítenek csábítanak el e világ dolgai, pedig „ne szeressétek a világot, se azt, ami a világban van. Ha valaki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete” (1János 2:15). Sokan olyanok vagytok, mint a hűtlen Júda – az Isten iránti szereteted csupán felszínes. Nem szántad oda magad teljesen Istennek. Végigmész a szertartásokon és a megfelelő kifejezéseket használod, de Isten a szívet vizsgálja, és a te esetedben is látja, hogy megosztott a szíved. Látja, hogy a világ után vágyakozol, ez pedig összetöri Isten szívét. „Hát mi rosszat tettem, hogy így elfordultál tőlem?” – kérdezi Isten. Jól emlékszem még arra a napra, amikor olyan odaszánt voltál! Jól emlékszem még, amikor naphosszat engem dicsértél, amikor csak rám gondoltál, és egy csodás egységben és közösségben voltál velem! Mi történt? Miért fordultál el tőlem, miért győzött benned a világ csábítása? És Isten hív, könyörög, hogy ébredj fel és térj vissza hozzá.

„Ezt mondta nekem az ÚR: Igazabb lelkű az elpártolt Izráel, mint a hűtlen Júda” (11. vers). Júda még súlyosabb hibát követett el, hiszen látta, mi történt Izráellel, mégsem fordult vissza Istenhez. „Ezért indulj, kiáltsd ezeket a szavakat észak felé! Ezt mondd: Térj meg, elpártolt Izráel - így szól az ÚR -, akkor nem haragszom rátok! Mert én hű vagyok - így szól az ÚR -, nem tart örökké haragom. Csak ismerd el bűnödöt,” – Isten csupán ennyit kér tőlünk: ismerjük el bűnünket. Ha megvalljuk bűnünket, hű és igaz ő, és megbocsát. Ha azonban rejtegetni próbáljuk bűnünket, és egyre csak azt hajtogatjuk, de hiszen nem is vagyok én olyan rossz ember, mégiscsak szeretem az Urat! Amikor önmagad mentegeted, Isten semmit

sem tehet az érdekedben. Ismerd el bűnödöt. *„Ezért indulj, kiáltsd ezeket a szavakat észak felé! Ezt mondd: Térj meg, elpártolt Izráel - így szól az ÚR -, akkor nem haragszom rátok! Mert én hű vagyok - így szól az ÚR -, nem tart örökké haragom. Csak ismerd el bűnödöt,”* (12-13. vers). *„Térjtek meg, elpártolt fiaim! - így szól az ÚR - mert én vagyok Uratok. Kiválasztok közületek városokként egyet, nemzetségenként kettőt, és elviszlek benneteket a Sionra. Adok majd nektek szívem szerint való pásztorokat, akik hozzáértéssel és okosan legeltetnek benneteket”*(14-15. vers). Néhány évvel ezelőtt ezt az ígérést kaptam Istentől. Akkor Isten azt mondta nekem, szeretné, ha ilyen lelkipásztor lennék. Egy Isten szíve szerint való pásztor, aki hozzáértéssel és okosan legelteti a nyáját. Én pedig így válaszoltam: *„Uram, szeretnék a szíved szerint való pásztor lenni! Igen, szeretném a te nyájadat hozzáértéssel és okosan legeltetni!”*. Isten pedig itt arról az eljövendő napról beszél, amikor megadja majd népének az ilyen pásztorokat.

„És majd megsokasodtok és elszaporodtok az országban. Abban az időben - így szól az ÚR - nem beszélnek többé az ÚR szövetségládájáról. Senkinek sem jut eszébe, nem is emlegetik, nem keresik, és nem készítik el újból” (16. vers). A dicsőséges királyság koráról van itt szó, amikor nem beszélnek többé a szövetség ládájáról, mert új szövetség lesz érvényben, Jézus Krisztus, aki közöttünk lakik. Nem gondolunk többé a törvényekre és a kőtáblákra, amelyeket a szövetség ládájában helyeztek el, és amelyeket Istentől kapott Izráel. *„Ha megtartjátok ezeket a rendelkezéseket, az Istenetek leszek!”* – mondta annakidején a népnek Isten. Többé nem ez a szövetség lesz azonban érvényes, mert Jézus így szólt: *„Ez a vér az új szövetség, amely kiontatik a bűnök bocsánatára”*. *„Abban az időben Jeruzsálemet nevezik az ÚR trónjának;”* – mert eljön Jézus és Jeruzsálemből uralkodik a föld felett – *„minden nemzet Jeruzsálemben gyűl össze, hogy tisztelje az ÚR nevét, és nem élnek többé gonosz szívük konoksága szerint. Abban az időben Júda háza Izráel házához fog csatlakozni, és együtt jönnek meg észak földjéről abba az országba, amelyet örökségül adtam őseiteknek. Én ezt mondtam: Szeretnék veletek úgy bánni, mint fiaimmal, és nektek adni a kívánatos földet, mint legékesebb örökséget a népek között. Azt gondoltam, hogy Atyádnak hívsz engem, és nem fordulsz el tőlem! De ahogyan egy asszony hűtlenül elhagyja házastársát, úgy hagytatok el hűtlenül engem, Izráel háza! - így szól az ÚR. Hang hallatszik a hegytetőkön, Izráel fiainak panaszos sírása, mert rossz útra tértek, elfelejtették Istenüket, az URat. Térjtek meg, elpártolt fiaim! Meggyógyítlak benneteket, bár elpártoltatok. Itt vagyunk, eljöttünk hozzád, mert te vagy, URam, a mi Istenünk!”* (17-22. vers) – abban az időben majd így válaszolnak az emberek. *„Bizony, csak csalás folyt a halmokon, zajongás a hegyeken”* – azokra utal itt, aki a hegytetőkön hamis isteneket imádtak – *„Bizony, csak Istenünk, az ÚR szabadítja meg Izráelt”* (23. vers). De nincs üdvösség egyikükben sem – egyedül Jézus Krisztuson keresztül üdvözülhetnek. *„A gyalázatos bálvány emésztette ifjúkorunk óta őseink szerzeményét: juhaikat és marháikat, fiaikat és leányaikat. Fetrengünk a*

gyalázatban, szegyenpir a takarónk, mert vétkeztünk Istenünk, az ÚR ellen, mi is, őseink is. Ifjúkorunktól mind a mai napig nem hallgattunk Istenünknek, az ÚRnak szavára” (24-25. vers).

4. fejezet: „Ha meg akarsz térni Izráel - így szól az ÚR -, hozzám térj meg! Ha eltávolítod színem elől förtelmes bálványaidat, ne ingadozz!” (1. vers). „És így esküszöl: Él az Úr! hűségben, egyenességben és igazságban: akkor ő benn áldják majd magokat a nemzetek, és benne dicsekszenek” (2. vers - Károli). Az emberek azt mondogatták: „Él az Úr!” – de az egész értelmetlen volt. Ahogy ma is hányan mondogatják: „Dicsőség az Úrnak!” – de részükről csupán üres szavak ezek, nem szívből jöttek. „Ezt mondja az ÚR a júdaiaknak és a jeruzsálemieknek: Szántsatok fel új szántóföldet, ne vessetek a tövisek közé!” (3. vers). Szántsatok fel új szántóföldet, hogy utána termést hozhasson, amit elvetettek. „Az ÚRért metélkedjete körül, szívetek előbőrét távolítsátok el, Júda férfiai és Jeruzsálem lakói!” – a test szerinti szívet, amelyre Pál is utal a Római levélben, amikor arról ír, hogy a körülmélet szív számít, nem pedig maga a rítus – „Különből fellángol haragom, mint a tűz, és égni fog olthatatlanul gonosztetteitek miatt!” (4. vers). Szabaduljatok meg egy test szerinti szívtől és a testies dolgoktól. Szabaduljatok meg tőlük, hogy teljesen odaszánhassátok magatokat Istennek és a lélek dolgainak. „Adjátok hírül Júdában, hirdessétek Jeruzsálemben, és mondjátok: Fújjátok meg a kürtöt országszerte! Kiáltssatok teljes erővel, és mondjátok: Gyülekezzetek, menjünk a megerősített városokba! Sion felé mutassátok az irányt, fussatok megállás nélkül, mert veszedelmet hozok észak felől, és nagy pusztulást! Előjött az oroszlán a bozótból, elindult a népek pusztítója, kijött a helyéről, hogy pusztává tegye országodat; városaid romba dőlnek, lakatlanná válnak. Öltsetek azért zsákruhát, sírjátok és jajgassatok, mert nem fordult el rólunk az ÚR izzó haragja! Azon a napon - így szól az ÚR - odaszal a király bátorsága és a vezérek bátorsága. A papok elszörnyednek, a próféták elképednek, és ezt mondják: Ó, Uram, URam! De nagyon rászédted ezt a népet és Jeruzsálemet, amikor azt mondtad, hogy békességünk lesz, pedig fegyver fenyegeti életünket” (5-10. vers). A próféták ugyanis mindenfelé azt kiáltották: „Békesség és biztonság! Babilónia soha nem jut el ideig, és soha sem árthat nekünk!”.

„Abban az időben ezt mondják majd ennek a népnek és Jeruzsálemnek: Heves szél fúj a hegytetőkről a pusztában népem leányára. Nem a gabona szeleléséhez és tisztításához való. Erősebb szél ez annál, rám is támad, azért most én is ítéletet hirdetek fölöttük. Úgy jön, mint a fellegek, harci kocsijai mint a forgószelek, lovai gyorsabbak a sasoknál. Jaj nekünk, elvesztünk! Tisztítsd meg szívedet a gonosztól, ó, Jeruzsálem, hogy megszabadulhass! Meddig maradnak még benned álnok gondolataid? Hírnök szava hangzik Dánból, vész hirdetője Efraim hegyéről. Figyelmeztessétek a népeket, vigyétek hírül Jeruzsálemnek: Ostromlók jönnek messze földről, kiáltoznak Júda városai ellen. Mint mezőőrök veszik körül, mert pártot ütött ellenem - így szól az ÚR. A te utaid és tetteid okozták ezt. A te gonoszságod miatt történik ez. Bizony, keserves, a szívedig ér” (11-18. vers). Ti hoztátok magatokra a bajt. „Ó, hogy

gyötrődik egész bensőm, elszorul a szívem! Háborog a szívem, nem hallgathatok, mert lelkemben hallom már a kürtszót, a harci riadót! Romlás romlást ér, elpusztul az egész ország. Hirtelen pusztulnak el sátraim, egy pillanat alatt sátorponyváim. Meddig kell még hadijelvényt látnom és kürtszót hallanom? Bizony, bolond az én népem, nem ismernek engem! Fiaim esztelenek, nem értelmesek! Csak arra bölcsek, hogy rosszat tegyenek, de jót tenni nem tudnak!” (19-22. vers). Pál azt írja, a jóban legyünk ártatlanok. Mégis hányan igyekeznek beleásni magukat a gonoszba. Magam sem miért, de többet akarnak megtudni róla. „Menjünk el egy kukkoldába, hogy tisztában legyünk vele, mi ellen kell felemelnünk hangunkat!” – mondogatják. A Biblia azonban azt tanítja, hogy a jóban legyünk ártatlanok. Jeremiás is hasonló kijelentést tesz itt. Az emberek csak arra voltak bölcsek, hogy rosszat tegyenek, arra már nem, hogy jót is.

Ezen a ponton egyesek úgy érzik, Jeremiás könyve visszaugrik az időben, bár a kontextust nézve nehéz ezt így látnom. Mindenesetre Jeremiás könyve itt ugyanazokkal a kifejezésekkel él, mint amit Mózes első könyvében találunk, így a réselmélet (gap theory) támogatói többek között ezt a jeremiásbeli ígérést szokták idézni elméletük alátámasztására. A réselmélet egyébként azt vallja, hogy Mózes első könyvének első és második verse között egy meghatározhatatlan hosszúságú időbeli „hézag” van, vagyis: „Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet”. Pont. Hogy ez mikor történt? Nem tudjuk. Milliárd, több ezer milliárd évvel ezelőtt? Nem tudjuk. Majd a második vers: „A föld még kietlen és pusztá volt”. ezt úgy is fordíthatnánk, hogy a föld kietlenné és sivárrá vált. A réselmélet támogatói szerint tehát lehetséges, hogy egy nagyobb, meghatározhatatlan időintervallum választja el egymástól az 1. és a 2. verset. Véleményük szerint az eredetileg megteremtett földet Isten az ő haragjában elpusztította egy lázadás miatt, ami megelőzte az ember megjelenését a földön. Az egyik ígérés pedig, amit a réselmélet alátámasztására használnak épp az, amelyhez most érkezünk el Jeremiás könyvében. Azt olvassuk: „Látom a földet: kietlen és pusztá” – ugyanazok a kifejezések köszönnek itt vissza, amelyek Mózes első könyvének 2. versében is megtalálhatók.

„Látom a földet: kietlen és pusztá, és az eget: nincs világossága!” (23. vers). Az első dolog, amit Isten mondott: „Legyen világosság!”. *„Látom a hegyeket: megrendülnek, és a halmok mind inognak! Látom, hogy nincs ember, és az ég minden madara elmenekült. Látom, hogy a dúsan termő föld pusztává lett, és minden városa összeomlott az ÚR tekintetétől, lángoló haragjától. Mert ezt mondja az ÚR: Sivár lesz az egész ország, bár véget nem vetek neki. Ezért gyászol a föld, és elsötétedik ott fenn az ég, mert kimondtam, amit határoztam, nem bánom meg, és nem térek el tőle”* (24-28. vers). A réselmélet támogatói tehát erre az igeszakaszra elméletük bizonyítékaként tekintenek. Véleményük szerint Jeremiás itt visszatekint az időben, és látja a földet még azelőtt, hogy Isten helyreállította volna, hogy azután odahelyezhesse az embert. Talán az utolsó jégkorszakban látja a földet, amikor még nem világította meg

fény a bolygót. A föld sötétségbe borult, az egykori fény eltűnt, az egykori városok elpusztultak. Ezzel a réselmélettel magyarázzák a kövületeket, az ősembert, és még sok mást. Több érv is szól egyébként a réselmélet mellett, de problémák is akadnak. Mindenképpen el kell mondanunk azonban, hogy a réselmélet az egyik legelterjedtebb teremtésemélet. *„A lovasok és íjászok kiáltozásától menekül az egész város. Bemennek a sűrű erdőbe, és felmásznak a sziklákra. Minden város elhagyott lesz, senki sem lakik bennük. Hát te, pusztulásra ítélt, mit csinálsz? Biborba öltözöl, aranyékszerekkel ékesíted magad, festékkel készíted ki a szemedet? Hiába szépítgeted magad: szeretőid megvetettek, életedre törnek! Mintha vajúdó asszony hangját hallanám, az először szülő nő sikoltását. Sion leánya kitárja kezét, zihálva kiáltja: Jaj nekem, összeroskadok a gyilkosok miatt!”* (29-30. vers).

5. fejezet: *„Járjátok be Jeruzsálem utcáit, nézzetek szét, tudakozódjatok, kutassátok át tereit! Található-e, van-e olyan ember, aki törvény szerint él, és igazságra törekszik? Akkor megbocsátok ennek a városnak!”* (1. vers). Ha találtok egy embert! Emlékeztek, amikor az angyalok elindultak, hogy elpusztítsák Sodomát és Gomorát, Ábrahám megkérdezte: *„Vajon elpusztítod az igazat is a bűnössel együtt?”* (1Mózes 18:23). *„Akkor is elpusztítod, ha akad 50 igaz ember a városban?”*. Az Úr így válaszolt: *„Ha akad 50 igaz, a városnak nem kell elpusztulnia!”*. *„De Uram, és mi van akkor, ha csak 40 igaz ember van ott? Vagy 30? Vagy 20? Vagy 10?”*. *„10 igaz emberért is megkegyelmezek a városnak!”*. Isten most Jeruzsálemről mondja, hogy vizsgálják meg alaposan, nincs-e egy ember, aki a törvény szerint él és az igazságra törekszik. *„Még ha azt mondják is: Él az ÚR! - akkor is hamisan esküsznek!”* (2. vers). Az emberek még mindig ezt hajtogatták, de amit mondtak, nem szívből jött. *„ÉL az Úr!”*. Népszerű kifejezésnek számított ez abban az időben. Emlékeztek, amikor Elizeus meggyógyítja Naamánt, az arámok hadseregarancsnokát a bélpoklosságból, ő pedig hálából megpróbálja Elizeust elárasztani mindenféle ajándékkal – ezüsttel és új ruhákkal? De Elizeus nem fogadta el. Géhazi, Elizeus szolgálja viszont meglátta a kincset, és arra gondolt, bárcsak az övé lehetne, hiszen abból az ezüsből egy egész szőlőskertet vehetne, szolgálkat tarthatna, olajfákat ültethetne és boldogan nyugdíjba vonulhatna. De jó is lenne! Így hát, amikor Naamán hazaindult, Géhazi felült szamarára és utána sietett. Emberei fel is hívták Naamán figyelmét, hogy valaki sietve közeledik feléjük. *„Minden rendben?”* – kérdezte Naamán, amikor Géhazi behozta őket. *„Persze, minden rendben, csak úgy tűnik, hogy gazdámhoz, Elizeushoz hirtelenül vendégek toppantak be, néhány fiatalember, akiknek segítségre van szüksége, így Elizeus azt üzeni, mégiscsak kérne egy keveset az ezüsből és az új ruhákból!”* – válaszolta a szolga. Naamán nagy örömmel bízta rá a dolgokat a szolgára. Géhazi elsietett, szerzeményét pedig elrejtette. Füttyörészve lépett be Elizeus házába, a próféta pedig így szólt: *„Az Úr életére kérdezem, honnan jössz, Géhazi?”*. *„Az Úr életére”* – ezt a kifejezést gyakran használták abban az időben, arra utalt, hogy használója tisztában volt a szellemi dolgokkal. *„Az Úr életére mondom, nem járt a te szolgád sehol sem”* – felelte Géhazi. Géhazi

hazudik és egy elterjedt kifejezésbe próbálja burkolni tettét, hogy megtévessze gazdáját. Attól tartok, sokszor az emberek is bizonyos keresztény kifejezésekkel takaróznak, hogy másokat megtévesszenek. „Minden rendben, testvér! Dicsőség az Úrnak!”. És arra használunk bizonyos elterjedt szófordulatokat, hogy megtévesszünk másokat. Géhazi is így szól: „Az Úr életére mondom, hogy nem voltam sehol”. Álljunk csak meg egy szóra! A próféta a gondolataiban olvasott: „*Hát annak az ideje van most, hogy ezüstöt szerezz, és ruhákat, olajfákat és szőlőket, juhokat és marhákat, szolgálókat és szolgálókat végy?*” (2Királyok 5:26). Géhazi pontosan ezt gondolta. „*Ragadjon rád és ivadékkodra Naamán bélpoklossága örökre! És az olyan poklosan ment ki előle, mint a hó*” (27. vers). Géhazi is a megfelelő szófordulatokat alkalmazta. Az Úr rámutat, hogy népe is pontosan ezt teszi, de „még ha azt mondják is: Él az ÚR! - akkor is hamisan esküsznek!”.

„*Pedig te, URam, az igazságot nézed. Megverted őket, de nem fájt nekik, irtottad őket, de nem akarták megfogadni az intést. Kőkemény maradt az arcuk, nem akartak megtérni. Azt gondoltam, hogy csak a nincstelenség ilyen oktanok, mert nem ismerik az ÚR útját, Istenük törvényét. Elmegyek hát az előkelőkhöz, és beszélek velük, ők biztosan ismerik az ÚR útját, Istenük törvényét! De éppen ők törték össze ezt az igát, szaggatták le a köteleket! Azért leteríti őket az erdőből kijövő oroszlán, elpusztítja őket a pusztai farkas; párduc ólálkodik városaiknál, széttépi, aki csak kijön onnan. Mert sokszor vétkeztek, súlyosan tévelyegnek. Hogyan bocsáthatnék meg neked?*” – Isten felkiált – „*Hiszen fiaid elhagytak engem, és nem Istenre esküsznek. Jól tartottam őket, mégis házasságtörők, és parázna nő házában tolongnak. Viháncoló ménékké lettek, mindegyik a más feleségére nyerít. Ne toroljam meg ezeket - így szól az ÚR -, és ne álljak bosszút az ilyen népen? Menjetek föl szőlőhegyeire, és pusztítsátok, de ne vessetek véget neki! Távolítsátok el vadhajtásait, mert nem az ÚRéi azok! Bizony, egészen hűtlen lett hozzám Izráel és Júda háza - így szól az ÚR. Megtagadták az URat, és ezt mondták: Nincsen ő, nem érhet bennünket veszedelem, nem látunk fegyvert és éhínséget*” (3-12. vers) – itt ez úgysem történhet meg. „*A próféták csak fecsegnek, és nem az ige szól belőlük. Csak ennyibe kell venni őket! Azért ezt mondja az ÚR, a Seregek Istene: Mivel ti így beszéltek, most én tűzzé teszem ígémet a szádban, ezt a népet pedig fává, hogy megeméssze őket. Egy messziről való népet hozok majd ellened, Izráel háza! - így szól az ÚR. Régi nép ez, ősidőből való nép, olyan nép, amelynek nyelvét sem ismered, nem érted, mit beszél. Tegze olyan, mint a nyitott sír, mindnyájan hősök. Megemészti aratásodat és kenyeredet, megemészti fiaidat és leányaidat, megemészti juhaidat és marháidat, megemészti szőlődet és fügefádat. Erős városaidat pedig, amelyekben bízol, fegyverrel rombolja le. De még akkor sem vetek véget nektek - így szól az ÚR*” (13-18. vers). Isten megígéri, hogy nem vet teljesen véget népének.

„*Ha pedig azt kérdezik: Miért tette velünk mindezt Istenünk, az ÚR? - akkor így felelj nekik: Ahogyan elhagytatok engem, és idegen isteneknek szolgáltatok országotokban, ugyanúgy fogtok*

idegeneknek szolgálni olyan országban, amely nem a tiétek. Mondjátok meg Jákób házának, és hirdessétek Júdában: Halljátok csak, oktalan és esztelen nép, amelynek van szeme, de nem lát, van füle, de nem hall! Nem félték engem - így szól az ÚR -, nem remegtek tőlem? Hiszen én szabtam határt homokból a tengernek, örökké tartó gátként, melyet nem hághat át. Ostromolja ugyan, de nem bír vele, hullámai zúgnak, de nem hághatják át. De ennek a népnek lázongó és dacos szíve van, állandóan lázadozik. Eszükbe sem jut, hogy féljék Istenüket, az URat, aki az őszi és a tavaszi esőt megadja a maga idejében, és biztosítja az aratásra rendelt heteket. Bűneitek miatt elmaradnak ezek, vétkeitek miatt elestek e javaktól!” (19-25. vers). Milyen jó dolgokat akar tenni értetek Isten, de bűnötök megakadályozza ebben! Júdas levelében arra biztat, hogy maradjunk meg Isten szeretetében. Mit jelent ez? Azt jelenti, maradjunk meg azon a helyen, ahol Isten minden, szeretetéből fakadó jót el tud végezni az életünkben, amit eltervezett. Nem azt jelenti, hogy őrizd meg magad olyan szépségesnek és édesnek, hogy Isten nem is tehet mást, mint hogy szeret. Isten szeretet nem valamiből fakad. Ez a természete. Isten szeret téged, akár jó vagy, akár rossz. Egyszerűen ilyen Isten természete. Mivel pedig Isten szeret, meg akar áldani, jó dolgokat akar tenni az életedben. De mint Júda esetében, bűneid visszatartották tőled a jót – mindazt a jót, amit Isten meg akar tenni érted. „Mert bűnösök vannak népem között, orvul leselkednek, mint a madarászok, tört vetnek, hogy embereket fogjanak. Mint a madárral teli kosár, úgy tele van házuk alattomossággal: így lettek hatalmasok és gazdagok. Meghíztak, kövérek, gonosz beszédükben nem ismernek határt, nem hoznak ítéletet az árvák ügyében, hogy boldogulhassanak, a szegények igazát nem védik meg. Ne toroljam meg ezeket - így szól az ÚR -, és ne álljak bosszút az ilyen népen?! Szörnyű és borzasztó dolgok történnek az országban: A próféták hazugságot prófétálnak, a papok tetszésük szerint hatalmaskodnak, népem pedig ezt szereti! De mit tesznek majd, ha itt lesz a vég?!” (26-31. vers). Az uralkodó osztály korrupttá vált. De az embereknek ez így jó. A következő választáson is rájuk szavaznak majd. A választások mindig elcsodálkoztatnak. Amikor látom, kiket választanak meg. Hihetetlen és szörnyűség. Isten szomorú képet tár elénk. A papok tetszésük szerint hatalmaskodnak, az emberek pedig ezt szeretik. Ahelyett, hogy sokkolná és felháborítaná őket a dolog, úgy tűnik, semmi kivetnivalójuk nincs az adott helyzeten. Számomra ez érthetetlen. És Isten számára is az volt. Jeremiásnak végig kellett nézni egy nép halálát. A tünetek már egy ideje nyilvánvalók voltak. Így hát ahogy Jeremiás könyvét olvassuk, azt hiszem, azt is tisztábban láthatjuk, ami napjaink Amerikájában folyik. Imádkozzunk!

Uram, segíts nekünk, hogy ne a világ útján járjunk, hanem kiálljunk az igazság mellett. Uram, segíts nekünk, hogy ne forduljunk el tőled, és ne bálványokat, vagy testies kívánságainkat imádjuk. Töltsd be a mi szívünket a te szeretetteddel, hogy téged dicsérjünk, hogy rád gondoljunk. Add, hogy töretlenül, hűségesen kövessünk és szeressünk. Őrizd meg bennünket a langymeleg állapottól! Az Úr áldjon

benneteket! Legyen nagyszerű hetetek, és gyúljon újra lángra szívetekben az Isten iránti szeretet. Legyen ez a hét egy olyan hét, amikor valóban összhangban vagytok Istennel, őt imádjátok, őt dicséritek, rá gondoltok. Jézus nevében, ámen.